

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXIX. ročník

číslo 4/duben 2023

VÍTEJTE!

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

Neděle	9.30	bohoslužby (1. neděle v měsíci rodinné, 3. neděle sv. večere Páně)
	14.00	bohoslužby „ <i>Společenství Kristovo</i> “
Pondělí	18.00	křesťanství (setkávání všech zvědavých, 2. pondělí v měsíci)
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení nábožensky vzdělávací knihy
Středa	9.00	hEaVEN (setkání malých dětí s rodiči)
	17–18	práce na skalce + posezení u kávy (od jara do podzimu)
	18.00	biblická hodina
	19.30	loutnový koncert (R. Měřinský a jeho hosté, 2. středa v měsíci)
Pátek	16–18	mladší i starší dorost a odrost
	18.00	mládež
Sobota	12–17	rehabilitační centrum EXIT – pomoc lidem bez domova (1. a 3. sobota v měsíci)

DALŠÍ INFORMACE na předposlední straně časopisu

Obsah

Editorial	3	VVDD	18
Staršovstvo		Velké velkodorostové deskohraní	
Zápis z 836. schůze 3. 4. 2023	3	Proč Jidáš zradil?	18
		(zamyšlení Elišky Annadurai)	
Sborové shromáždění		Ranní zamyšlení Rut Nývltové 3	20
Zpráva o životě a stavu sboru		Úvahy nad Úvahami VII	22
za rok 2022	4	Tichý souhlas	
Dílčí zprávy	7	Pozvánka na malý tábor	25
Výroční zpráva dorostu		(Hilda, 29. 7.–11. 8. 2023)	
za rok 2022	10	Pozvánka na koncert	26
Zpráva za časopis Brána	13	(plakátek)	
Zpráva SCPS Diakonie ČCE	13	Kontaktní informace, tiráž	27
Branka pro děti			
Omaloovánka (nejen) pro menší ..	16		
Rébusy (nejen) pro větší	17		

EDITORIAL

Milí bratři a sestry,

vítám vás u dubnové Brány! Tento text píšu 3. 4. a venku jsou právě 4 stupně Celsia, tak doufám, že v době vydání časopisu už je konečně pořádné jarní, konci dubna odpovídající počasí a můžete listovat Bránou pěkně venku na sluníčku.

Aktuální číslo se nese ve znamení výročních zpráv. Výroční sborové shromáždění proběhlo po bohoslužbě na Květnou neděli 2. 4. ve velmi svižném duchu a nezazněly na něm dílčí zprávy za jednotlivé činnosti, proto je předkládáme zde k pročetí. Zpráva o životě a stavu sboru byla sice přednesena celá, ale protože byl řečníkem můj manžel Tadeáš proslulý svou rychlomluvou, budete jistě také rádi za verzi v psané podobě. ☺

Ač se můžou zdát texty zpráv poměrně strohé, myslím, že je dobré pročíst si, jak v minulém roce činnosti kolem sboru probíhaly, kdo všechno je zapojen a co vše se tu v běžném týdnu vlastně odehrává.

Ohlédnutím za Velikonocemi je pak článek o Jidášovi, který přistál v e-mailové schránce jako vlašťovka z Indie od Elišky Annadurai.

Ani v dubnu nechybí stránky věnované dětem, texty k zamyšlení původem z tábora Pecka a sborové dovolené, a pozornost věnujte také konci časopisu. Najdete zde zvací dopis na malý tábor, na který se zrovna shání děti. A nezapomeňte, že přihlašování už probíhá i na tábor pro větší děti a sborovou dovolenou. Já už tedy léto v těch čtyřech stupních opravdu vyhlížím!

Krásné jarní čtení přeje *Eva Friedrichová*.

STARŠOVSTVO

Zápis z 836. schůze (3. 4. 2023)

Staršovstvo se sešlo v pondělí 3. dubna na své 836. schůzi. Přítomni byli Jaroslav Pechar, Jan Jeroným Zvánovec, Tadeáš Friedrich, Lukáš Drápal, Lída Holá, Tomáš Bedrník, Ivka Jungwirthová, Marie Procházková, Tomáš Plhák, Jana Stralczynská, Míša Mazná, Lubor Kolář a David Slabý, takže nechyběl vůbec nikdo.

Po duchovním úvodu Ivky Jungwirthové na téma Hesel Jednoty Bratrské (Židům 12,2) jsme si vyslechli zprávu Jeronýma Zvánovce a Lídy Holé z presbyterního setkání. Dále jsme se zabývali úpravou okolí kostela a dodělávkami po proběhlé rekonstrukci. Lukáš Drápal nám poreferoval o průběhu hledání nového faráře.

Marie Procházková informovala, že přihlašování na letošní dovolenou je v běhu, uzávěrka přihlášek do 30. 4. bude zmiňována v ohláškách. Komise pro sborovou dovolenou se spolu se sestrou Kučerovou chystá navštívit 3–4 vytipovaná místa, kde by bylo možno uspořádat dovolenou v příštím roce. Stejně jako v minulých letech se budeme i letos účastnit Noci kostelů, která se bude konat 2. 6. 2023. Oproti minulým ročníkům vynecháme připravené přednášky a členové sboru se můžou věnovat jednotlivým návštěvníkům individuálně.

Probíhá příprava sborového dne na Prvního máje ve Hvozdnici. Díky obětavosti členů sboru si můžeme dovolit splatit část úvěru, který jsme si na rekonstrukci museli vzít. Příští schůze staršovstva bude již v pondělí 24. dubna.

zapsal Lubor Kolář

SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ

Zpráva o životě a stavu sboru za rok 2022

Bratři a sestry, minulý rok 2022 byl prvním celým rokem bez zátěže pandemických omezení. Aktivity se tak znovu vrátily do svých prezenčních forem. Život sboru značně poznamenala rekonstrukce kostela, která začala v pondělí 25. dubna, kdy byl veškerý sborový život přesunut do Evenu. Probíhala tam bohoslužebná shromáždění, ale také všechny další sborový program. Během bohoslužeb byla část posluchačů venku a poslouchala přes venkovní reproduktor. Zvláštní nároky to kladlo také na nedělní školu, která přišla o prostory, kde normálně působí. Celkově jsme si vyzkoušeli, že je takový přesun dočasně možný, avšak svou roli v tom sehrálo, díky Bohu, i příznivé počasí. Zpět do kostela jsme se přesunuli opět 27. 11., byť v tu dobu nebylo ještě zdaleka všechno hotové. Práce se postupně dokončovaly a dokončují a k datu tohoto sborového shromáždění z celé rekonstrukce zbývají především malby na vaznicích, které budou doplněny během následujících měsíců. Kromě toho zbývají už jen různé drobnosti, které se budou dodělávat v závislosti na našich časových možnostech.

Společnost žila ruskou agresí na Ukrajině a její důsledky jsme prožívali i jako sbor. Kromě toho, že v jejím důsledku podražila rekonstrukce, jsme se také spojili do pomoci uprchlíkům z Ukrajiny. Členové sboru poskytli ve svých domovech ubytování více než čtyřiceti z nich. Byla jim také poskytována materiální pomoc, především z prostředků Diakonie ČCE.

Celkem v loňském roce proběhlo 56 bohoslužebných shromáždění zde v Braníku s průměrnou účastí 93 osob. Dalších 12 bohoslužeb se uskutečnilo v kostele

Krista Spasitele na Barrandově s průměrnou účastí 18 osob. Většinou kázal bratr farář Jaroslav Pechar. Kázáním posloužili v jeho nepřítomnosti také následující sestry a bratři: Mikuláš Vymětal, Marta Drápalová, Aleš Drápal, Matěj Opočenský, Dušan Bruncko, Magdalena Ondrová, Rut Nývltová, Alžběta Slabá, Michaela Bedrníková, Věra Hájková, Pavel Novotný, Jakub Drápal, Aleš Hoznauer, Daniel Bartoň, Miriam Žilková, Tereza Halasová, David Slabý a Ladislav Zvolánek. Těm patří náš dík.

Jednou měsíčně, vždy 1. neděli v měsíci probíhaly rodinné bohoslužby s kázáním pro děti. Taktéž jednou měsíčně, a to 3. neděli v měsíci, byla vysluhována svatá večeře Páně. Před bohoslužbami pravidelně probíhaly chvály pod vedením Michaely Mazné. Po bohoslužbách jsme se setkávali nad pohoštěním a rozhovorem v Evenu.

Hudbu během shromáždění zajišťovaly varhany či pozitiv, na které většinou doprovázel Miloš Pechar, a housle, na které hraje Milka Kovárnová. Během rodinných bohoslužeb také hrála kapela pod vedením Daniela Pince. V první polovině roku jsme začali používat nové vydání Evangelických zpěvníků.

Kázání byla vždy vytištěna v textové podobě a bohoslužby byly také vysílány na platformě YouTube. Většinu roku se probírala témata podle knih evangelií, podle 2. Královské a podle knih proroků. Témata kázání byla společná s biblickou hodinou a odvíjela se od cyklu výkladů pro nedělní školu, který sestavil tým pod vedením Kláry Mazné. Nedělní školy probíhaly současně na dvou místech, jedna pro starší a druhá pro mladší skupinu dětí.

V průběhu týdne měly děti možnost se setkávat na dvou skupinách dorostu a na odrostu. Kromě každotýdenních schůzek se v rámci dorostů a odrostů také uskutečnilo několik jednodenních či vícedenních akcí pro děti. Úspěchem byla opět například misijní akce LEGO párty vedená Adélou Bedrníkovou. Více informací je v separátní zprávě za dorosty. Děkujeme všem vedoucím za dlouhodobou obětavou práci.

Mládež se ke společnému zpěvu, hře a programu scházela každý týden v průměrném počtu 15 lidí. Duchovní programy zajišťoval Tomáš Plhák.

Všechny generace měly možnost scházet se nad společným čtením vybrané duchovní knihy a následným rozhovorem. Před čtením se rovněž scházela modlitební skupina. Ta nabízela své modlitby také za témata, která návštěvníci sboru mohli sdělit prostřednictvím papírových či online vzkazů.

V Evenu se také nepravidelně scházeli maminky a tatínkové s malými dětmi. Probíhaly opakované návštěvy v domovech důchodců u sester Šíbové a Borecké.

Náš sbor měl ke konci roku 326 členů, v loňském roce jeden člověk odešel a jeden do sboru vstoupil. Byli pokřtěni František Řehoř, Anna Jelínková, Miloslav Rokos, Nikolas Molokanov a Elizabeth Horynová. Požehnáno bylo Matyldě Bedrníkové. Připraven ke konfirmaci a konfirmován byl Matyáš Bartaloš. Začalo také další kolo předkřestní a předkonfirmační přípravy, které trvá i v následujícím roce.

Pravidelně vycházel časopis Brána, jehož vedení nově převzala Eva Friedrichová.

Náš bratr farář převzal administraci sboru na Jižním Městě a kázal tam vždy jednou měsíčně.

Staršovstvo se scházelo vždy první pondělí v měsíci. Byl to první celý rok působení staršovstva v nové sestavě a také v ustanovených komisích. Některé komise mají více práce, jiné méně, nicméně myslíme si, že se tento model práce osvědčuje. Staršovstvo v loňském roce nejvíce zaměstnávala rekonstrukce kostela. Dále se věnovalo například průběžnému shánění kazatelů, péči o vnitřní i venkovní sborové prostory, hledání nového faráře a také řadě dalších technických, společenských či organizačních problémů. Mimořádně jsme se sešli jednou o prázdninách, a to kvůli ceně atypových světél.

Také v létě proběhla řada akcí. YMCA Braník, se kterou náš sbor spolupracuje, uspořádala příměstský tábor pod vedením Adély Bedrníkové, malý tábor pod vedením Michaely Mazné, Tábor pro starší děti, který vedl Tomáš Plhák, a několik dalších vícedenních vodáckých akcí. Všechny akce se jako v minulosti zúčastnilo nemalé množství dětí z našeho sboru.

Sborová dovolená se konala od 13. do 20. 8. v Novém Městě v Krušných horách bez větších komplikací. Zúčastnilo se celkem 106 dospělých i dětí, členů sboru i hostů. Za organizaci děkujeme Zdeně Kučerové a Jiřímu Holému. Příští sborovou dovolenou na témže místě plánuje nový tým.

Vánoční hra s názvem Jak uzdravit lidské srdce od autorky Ester Brandejsové proběhla tradičně ve dvou inscenacích. Tentokrát jsme se vrátili k tradici, kdy hrají pouze dětské herci. Děkujeme všem, kteří se na hře jakýmkoli způsobem podíleli. Opět jsme se také účastnili akce Křesťanské Vánoce s již tradičním pečením perníkového betléma.

Křesťanská služba probíhá pod záštitou Lenky Pecharové, účastní se jí však i ostatní členové sboru. Jedná se například o organizaci odvozu potřebných na bohoslužby či o návštěvy u členů sboru.

Opět jsme začali podporovat studentku teologie z Nepálu. Jde o Eashiku Kamar, která studuje 2. ročník oboru teologie na biblické škole.

V Evenu proběhlo několik koncertů Rudolfa Měřinského, občasně také probíhají různé přednášky a další kulturní akce.

Děkujeme všem, kdo se starají o sborové prostory. Václav Vaněček vytrvale spravuje okolí kostela a především skalku. Řada dobrovolníků připravuje pohoštění při různých příležitostech.

Náš sbor se podílel na potravinové sbírce na Zbraslavi, kterou zajišťuje bratr Mikuláš Vymětal se sestrou Liou Valkovou a řadou dobrovolníků. I nadále jsme partnerským sborem pro Středisko celostátních programů a služeb Diakonie ČCE.

Naše prostory jsme zapůjčili také mimosborovým aktivitám. Patří sem například setkávání církve Společenství Kristovo. Naopak služba pro lidi bez domova byla nejprve přerušena pandemií, následně rekonstrukcí a vrací se opět až v roce 2023.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem, kteří zde byli zmíněni, ale také těm, kteří nebyli, a pomáhají s jakoukoli částí sborového života. Těchto lidí je mnoho a není možné je všechny jmenovat. Kromě velkého množství také o mnoha z nich nevíme a jsme si toho vědomi. Branický sbor je aktivním společenstvím s celou řadou aktivit. Věříme, že se nám navzdory občasným neshodám či různorodým cílům daří s Boží pomocí spolupracovat na společné Boží vinici. Uvědomujeme si, že vše, co se daří, je z Boží milosti, a jsme za ni vděční. Věříme také, že i v dalších letech bude náš sbor místem, kde se budeme moci setkávat s Bohem i s lidmi stejného vyznání a společně růst ve víře v Ježíše Krista.

Díličí zprávy

ZPRÁVA ZA MODLITEBNÍ SKUPINKU

Vždy v úterý se scházíme v 7.30 ráno v počtu pěti až deseti lidí (návštěvnost oproti loňsku mírně stoupla), přičemž naše řady nejsou nijak omezené – každý další je vřele vítán (jistý čas na modlitební chodil dokonce pán z jiného křesťanského sboru).

Modlitební setkání má dvě části – v té první si dokola předáváme slovo a kdo má chuť či potřebu, ten se dobrovolně sdílí s ostatními se svými trápeními, radostmi či prosbami do budoucna; zkrátka takovými věcmi, které by rád v modlitbě předložil Pánu. Při této patnáctiminutovce se rovněž čtou slova zapsaná na papírek a vhozená do schránky na modlitební náměty (která se nachází po levé straně při vycházení z kostela/v kuchyni v Evenu), případně prosby připnuté na online nástěnku Padlet, která je dostupná skrz nové webové stránky sboru (tato není příliš využívána).

Bezprostředně před započítím druhé části jsou bez komentáře přečtena hesla Jednoty bratrské náležející danému úterý.

V druhé, dvacetiminutové části se ztišíme a modlíme za věci, které byly právě zmíněny a přečteny, či za jakékoli jiné, na které si v danou chvíli vzpomeneme. Setkání zakončujeme společnou modlitbou Páně a požehnáním. (Aby modlitba nebyla svázána časovými požadavky a zbytečně se nespěchalo, došlo k časové úpravě, v důsledku které modlitebka končí průměrně v 8.10.)

Na modlitební setkání ihned navazuje společné čtení z duchovní literatury. O prázdninách se ani jedno obvykle nekoná.

Dáňa Pinc

ZPRÁVA ZA SKUPINKU INSTRUMENTALISTŮ SCHÁZEJÍCÍCH SE O RODINNÝCH NEDĚLÍCH
Každou první neděli v měsíci (kromě letních prázdnin) se scházíme v 8.45, abychom spěšně nacvičili písně zaranžované pro zrovna dostupné nástrojové obsazení. Náš počet se velmi mění – bývá nás mezi třemi a deseti, obvykle kolem pěti. Osou obsazení jsou housle (obvykle nejedny) a saxofon. (Speciální můj dík patří Milušce-houslistce a mé sestře Evě-saxofonistce, které jen málokdy chybí se svou ochotou se zúčastnit.)

Stále diskutujeme, jakým způsobem lépe adaptovat naše hraní účelům rodinné neděle. V tuto chvíli to děláme tak, že vedení dětských skupinek mi s dostatečným předstihem podá informaci, kterou písničku na nedělkách nacvičují pro příští rodinnou neděli, a ta je následně provedena jakožto jedna ze dvou písní vybraných k aranžmá. Existuje idea, že dětské hlasy z nedělek posílí celkový zvuk provedení. Vzhledem k větší náročnosti mého rodinného dění se hraní nejednou nekonalo z důvodu mé omluvy, avšak proběhlo i mimořádné hraní mimo rodinnou neděli. Zde podotknu, že jsem otevřen k tomu konat hraní jakoukoli neděli – nevidím pořádný důvod k ukotvení produkci v rodinné neděli.

Dáňa Pinc

KŘESŤANSKÁ SLUŽBA

S velkou radostí konstatuji, že do vzájemné výpomoci se zapojuje stále více obětavých členů našeho sboru. Probíhá formou osobních i telefonických kontaktů, pomoci v domácnosti, „narozeninových návštěv“, dopravy kázání atd. Většinou jde o přirozené aktivity vyvěrající z empatie, za něž náleží všem zúčastněným upřímné díky. Určitě prospěje případné upozornění, kam nasměrovat další úsilí.

Lenka Pecharová

ZPRÁVA ZA BIBLICKOU HODINU

Pokračujeme v pravidelném setkávání ve středu od 18 hodin. Z covidové doby nám zůstal online přenos (Facebook a Jitsi), který nám zajišťuje další pasivní i aktivní účastníky. Díky této službě se naši biblické hodiny účastní i lidé s naším sborem spjatí dost okrajově.

Stále se osvědčuje zavedená praxe – probíráme text, který bude prvním čtením pro nejbližší nedělní bohoslužby. Nejen že tento způsob práce otevírá zajímavá biblická místa, ale navíc podklady mohou posloužit učitelům nedělní školy a z rozhovoru nad tím kterým textem krystalizují i témata, která se objeví v nedělním kázání.

Jarda Pechar

ZPRÁVA ZA VEŘEJNOU PREZENTACI SBORU (PR)

Stále máme velmi dobré vztahy s městskou částí Praha 4. Snažíme se vycházet vstříc jejich požadavkům (bohoslužebné shromáždění při pohřbu lidí bez do-

mova, požehnání obnoveného kříže...), zároveň je s námi konzultována plánovaná revitalizace Branických skal. Tato aktivita sice s koncem volební kampaně poněkud usnula, ale věříme, že především pořádná informační nástěnka u chodníku výsledkem naší iniciativy bude.

Máte-li nějaký podnět, který byste považovali za vhodné otisknout v časopise pro Prahu 4 – „Tučňák“, kontaktujte Lenku Pecharovou nejpozději v prvních dnech předchozího měsíce (tedy například květnovou akci hlaste do prvního dubna).

Základním informačním rozcestníkem v online prostoru je sborový web a e-mailová konference, ale je tu i sborový Facebook, dílčí konference jednotlivých skupin (rodiny s dětmi, mládež, dorosty, staršovstvo...) na e-mailu i dalších sociálních sítích.

Jarda Pechar

SPOLEČNÉ ČTENÍ

V úterý od 9 hodin se scházíme obvykle v počtu sedmi na ranní čtení a následnou diskusi nad knihou s duchovní tematikou. Knihy vybíráme tak, že obvykle každý přinese a krátce představí knihu (či několik knih), kterou by rád sdílel s ostatními, a poté hlasováním některou z nich vybereme.

Běžně čte každý účastník jeden odstavec, abychom se prostřídali. Po přečtení jedné kapitoly následuje reflexe a diskuse. Jsou to okamžiky velmi obohacující, často bouřlivé, plné humoru i vážných zamyšlení. Poslední knihou, kterou jsme přečetli, byla Moc nad bezmocí od Anselma Grüna. Nyní čteme Rady zkušeného ďábla od C. S. Lewise.

Je také možné se připojit online přes sborové Jitsi a i takto si společně užít příjemné chvíle.

Alenka Heřmanová

KŘESŤANŠTINA

Setkání probíhají každé druhé pondělí v měsíci od 18 hodin. Schází se kolem dvaceti dychtivých posluchačů, pestrá témata obstarávají členové sboru i externisté. Často se přednáška promění v živou pestrou diskusi a dvě vyčleněné hodiny takřka nestačí. Zvolená témata přilákala i zájemce mimo náš sbor. Někteří začali docházet pravidelně, což nás těší.

A o čem se loni diskutovalo? O zpovědi – Lubor Žalman, Historie ČCE – Valentýn Plzák, Talmud – Vlasta Urbánková, Ekonomické motivy s kořeny v náboženství – Václav Škach.

Lucie Pánková Brožová

ELEKTRONICKÉ KONFERENCE SBORU

Neváhejte se připojit, u každé platformy je kontaktní osoba, na kterou se s důvěrou obraťte v případě zájmu o zapojení.

• E-mail

- *Všeobecná* (J. J. Zvánovec; moderováno, důležité informace, ohlášky, kázání, biblická hodina): cebranik@evangnet.net
- *Diskusní* (J. J. Zvánovec; nemoderovaný rozhovor o čemkoliv): branicka-diskuse@evangnet.net
- *Rodiny s dětmi* (D. Slabý): rodiny-branik@googlegroups.com
- *Nedělní škola* (K. Mazná; diskuse učitelů – připojte se k týmu!): branicka-nedelka@evangnet.net
- *Hudba* (hromadný e-mail rozesílá D. Pinc; muzikanti doprovázející bohoslužby zvláště o rodinných nedělích)

• Messenger

- *Herodes* (J. F. Pechar; středeční setkání rodičů a nejmenších dětí)
- *Společné čtení* (J. F. Pechar; úterní ranní setkání nad knihou)
- *Křesťanství* (J. F. Pechar; setkávání nad zajímavými tématy 2. pondělí v měsíci, informace stejné jako WhatsApp)

• WhatsApp

- *Konfirmandi* (J. F. Pechar)
- *Úterní ranní čtení* (J. F. Pechar)
- *Křesťanství* (L. Žalman; setkávání nad zajímavými tématy 2. pondělí v měsíci, informace stejné jako Messenger)
- *Jablka, mošty, cidery, víno* (J. F. Pechar; nabídka členky Společenství Kristova, které se u nás schází v neděli odpoledne)

• Signal – *Mládež* (T. Plhák, vnitřní komunikace mládeže)

Výroční zpráva dorostu za rok 2022

V roce 2022 se dorost opět scházel v pátek odpoledne, v první části roku ve dvou skupinách a od září rozdělený na tři skupiny: mladší dorost (5–9 let), starší dorost (10–12 let) a odrost (13–15 let).

MLADŠÍ DOROST (zpracovala Hana Bedrníková)

Na schůzkách mladšího dorostu se v průměru objevuje devět dětí, přičemž dětí, které na dorost pravidelně dochází, je asi dvanáct. Vedoucí „na plný úvazek” jsou čtyři (Veronika Mazná, Zdislava Chadimová, Jakub Bouška, Hana Bedrníková), na výpomoc jsou další tři (Alena Vondroušová, Tereza Matkovská, Madla Chadimová).

V ducháčcích se věnujeme převážně starozákonním příběhům od Izraelců bloudících na poušti (Exodus 15) dále. Nyní se bavíme o králi Saulovi a Davidovi, do konce školního roku bychom měli v chronologickém probírání biblických příběhů dojít až k proroku Eliášovi (1. Královská 19). Stejně jako i starší dorost. Ale nemnoho ducháčků bylo připraveno i na úplně jiné téma, které nám zrovna přišlo aktuální či potřebné (např. vánoční program nebo program o modlitbě). V rámci duchovních programů se společně učíme verš nazpaměť. Veršů, které zatím umíme, sice není mnoho, ale zato je umíme dobře a často je opakujeme. Do oblasti duchovních programů bych ještě zahrнула pravidelnou modlitbu na konci dorostu. Za naši celoroční hru by se dalo považovat lepení samolepek za docházku. Hra to sice není, ale je možné předpokládat, že až budou děti starší, bude právě tato aktivita nahrazena tou celoroční hrou.

Většina výprav tohoto školního roku byla pořádaná dohromady se starším dorostem (podzimní: Gedeón, mikulášská: Poštácká a v příštím týdnu nás čeká velikonoční výprava: Lucky Luke), ale byla i jedna akce pouze pro mladší dorost, polovíkendovka Kdyby sloni měli křídla... Jedna akce byla pro všechny skupiny dorostu: Tajemství starého alchymisty. Do konce školního roku nás čeká ještě jedna akce pouze pro mladší dorost.

STARŠÍ DOROST (zpracovala Adéla Bedrníková)

Starší dorost se od 9. 9. 2022 schází každý pátek od 16.00 do 18.00. Věkové rozpětí dětí je 10–12 let. Děti se zúčastňují v počtu 5–12 účastníků na schůzce. Vedoucí se zúčastňují v počtu 2–4 (Kateřina Zvánovcová, Michaela Mazná, Jakub Cihelna, Adéla Bedrníková).

Program: hra (většinou pohybová), zpívání, duchovní program, sdílení + modlitba, svačina, někdy „výzva“, bodování + celoroční hra. Od začátku školního roku pokračujeme chronologicky v probírání Starého zákona. Program má následující strukturu: kvízová bodovací hra (k opakování a využití znalostí z minulých schůzek), navazující příběh (pomáháme si plyšáky, kostkami, vojáčky...), vlastní program (co nám příběh říká, co si můžeme odnést do života), verš k zapamatování. (Za pomoc s přípravou programů, konkrétních aplikací do života, děkujeme bratru faráři.)

Scházíme se v apsidě, občas využíváme velký sál nebo zahradu. V rámci celoroční hry děti putují po mapě Afriky a pomáhají ve vesnicích s problémy, se kterými se tamní obyvatelé potýkají (nemoci, nedostatek pitné vody, potravin, vzdělání). Aby tohoto dosáhli, potřebují nejen chodit na schůzky a snažit se ve hrách a kvízových otázkách, ale také učit se biblické verše zpaměti a plnit „výzvy“.

Výzva je vždy měsíční úkol, díky jehož splnění mohou děti lépe pomáhat africkým vesnicím. Snažíme se tímto způsobem motivovat děti k trénování tábornických dovedností a znalostí (uzly, vyrábění stanových kolíků, napínání lana mezi dva stromy, poznávání květín, stromů a živočichů, a jsou připraveny další).

Pořádáme také víkendové a vícedenní akce. Letošní školní rok se uskutečnily tři víkendové akce a větší podzimní výprava. Nyní nás čeká velikonoční výprava. Na těchto akcích je větší prostor k navazování užšího vztahu vedoucích s dětmi a dětí mezi sebou navzájem, k rozhovorům a k prožívání společenství mezi sebou a s Bohem. Od 9. 9. 2022 do 31. 3. 2023 se uskutečnilo 23 schůzek dorostu.

Snažíme se vytvořit prostředí, kde se všechny děti bez rozdílu budou cítit přijímány, kde nebude dáván důraz na výkon, ale každé dítě si bude moci prožít pocit jedinečnosti a přijetí. Kde se děti k sobě navzájem budou chovat laskavě a kamarádsky. Snažíme se vytvořit partu dětí, které budou mít společné zážitky, které se budou na sebe každý týden těšit. Snažíme se vytvořit prostředí, kde se děti mohou setkat s Bohem, chceme pomoci dětem najít Boha, vytvořit si osobní vztah s Ním a ukázat jim, ač nedokonale a pouze dle našich schopností, vědomostí a zkušeností, jak víru žít v běžném životě. Snažíme se ukázat dětem, co nám vztah s Bohem dává, co znamená pro nás a co může znamenat pro lidi okolo nás. Snažíme se dětem vtisknout základní křesťanské principy a realie hravou a zábavnou formou.

ODROST (zpracovala Pavlína Kroužková)

Na odrostu (13–16 let) se schází pravidelně 8–12 dětí, které doprovázejí 2, resp. 3 vedoucí: Markéta Pincová, Pavlína Kroužková a donedávna též Armin Procházka, který se vydal na dlouhodobý studijní pobyt a vedoucování opustil; za jeho působení jsme moc vděční!

Během první poloviny školního roku 2022/23 jsme se na duchovních programech více či méně inspirovali knihou *Survival*, která se snaží spolu se zamyšlením nad biblickými texty přinášet také učení dovedností hodících se člověku pro přežití. Od druhého pololetí jsme pak sérii změnili: Odrostáci si sami navrhli témata a otázky, jež je zajímají a o nichž společně mluvíme. Obsah je skutečně pestrý od přemýšlení nad některými známými biblickými texty (ovoce Ducha, desatero) přes vztahy a řešení konfliktů po modlitbu. Kdo by chtěl znát kompletní výčet, může se podívat na nástěnku v malém sálku v kostele, který pro naše schůzky primárně využíváme.

Protože naše děti rostou a jsou stále schopnější, rozhodli jsme se přenechat zařizování části klasické páteční schůzky na nich; konkrétně jde o svačinu a hru, které si pokaždé děti rozdělí a připraví na příště. Nově byl ke všeobecné nevoli jako součást svačिनové služby zaveden také postodrostový úklid malého sálku... Přípravě her se většina teprve učí, ale myslíme si, že je to užitečné i právě proto; děti na vlastní kůži zažívají, jaké to je z *druhé strany* a že vydobýt si ticho a klid je v partě pubertáků občas náročné.

Víkendové a vícedenní výpravy se snažíme pořádat primárně odděleně od mladšího a staršího dorostu, neboť věková bariéra už je značná a menší počet dětí na akci se nám zdá vhodnější. Stejně jako dorosty jsme absolvovali podzimní výpravu (*Tady je Krakonošovo!*), adventní polovíkendovku (*Už přichází...*), v lednu pak byla

jen odrostová akce s názvem Psí zub a v únoru jsme se zúčastnili společné městské jednodenní akce, jejímž cílem bylo primárně zažít něco napříč věkovými kategoriemi, které se v dorostu vyskytují. Čeká nás velikonoční výprava, zúčastníme se orientačního závodu *Biblická stezka* a v červnu máme v plánu víkendový puták.

Zpráva za časopis Brána

Brána a její redakce prošly v uplynulém roce mnoha změnami. V dubnu skončila v práci na sborovém časopisu Katka Winkelhöferová a práci po ní převzala Eva Friedrichová. Redakce se rozrostla o několik dalších členů – Bětu Slabou, Petra Bíska a Jitku Slavíčkovou, korektorské práce Davida Navary a Páji Kroužkové pak posílili Jarka Čierná a Jiří Holý. Pečlivá a vytrvalá práce na sborovém časopise Jarky Pecharové samozřejmě zůstává nadále, stejně jako sazba od Miloše Pechara. Spojkou se staršovstvem je nám Lída Holá.

V tomto složení jsme zavedli nové pravidelné rubriky a každoměsíční editorial a pracujeme na efektivnějším vnitřním fungování a komunikaci mezi sebou, která je ve větším týmu přece jen složitější.

Věříme, že se nám daří Bránu dále posouvat a děkujeme za každý zasláný příspěvěk! Vážíme si všech reportů z akcí, autorozhovorů se členy staršovstva, vlastních zapsaných postřehů a myšlenek i všeho dalšího.

Doufáme v požehnanou práci na sborovém časopise i v tomto roce.

za redakci *Eva Friedrichová*

Zpráva SCPS Diakonie ČCE pro výroční sborové shromáždění

Milé sestry, milí bratři,

předkládáme vašemu výročnímu sborovému shromáždění stručné shrnutí činnosti Střediska celostátních programů a služeb v roce 2022. Naše hlavní činnost se skládala ze šesti programů, které zahrnovaly čtyři registrované sociální služby. Tým pracovníků celého střediska tvořilo padesát zaměstnanců. Pracovali jsme s více než 2479 klienty. Zrealizovali jsme také celkem 397 vzdělávacích akcí (přednášky, besedy, workshopy, kurzy apod.), především v režii programu Pečuj doma a Programu práce s migranty. Za klienty jsme najezdili celkem 108 397 km. Pomáhalo nám čtyřicet dobrovolníků, kteří nám věnovali celkem 722 hodin svého drahocenného času. Tito dobrovolníci jsou z valné většiny rodinní příslušníci, přátelé a známí našich zaměstnanců nebo odborníci, které jsme sami aktivně oslovili a kteří souzní s naším posláním. Samozřejmě uvítáme i dobrovolníky další a nové, pokud by například byl zájem ve spolupracujícím sboru. Dobrovolníky využíváme v rané

pěči, krizové pomoci a Středisku pro zrakově postižené. Kontaktní osobou je Petra Rašková (petra.raskova@scps.diakonie.cz), která má ve středisku na starost vztahy s veřejností a fundraising. Novinkou za uplynulý loňský rok je i to, že vedoucí Lifetoolu byla součástí pracovní skupiny, která na Ministerstvu práce a sociálních věcí připravila publikaci Sociální služba přátelská k LGBTI+ lidem. Lifetool se zapojil do pilotního ověřování kulturně kompetentní sociální práce a stal se otevřeně přátelskou službou ve vztahu ke komunitě LGBTI+ lidí. Náklady střediska v roce 2022 činily 36 327 742 Kč, výnosy pak 36 352 742 Kč a hospodaření tedy skončilo se ziskem 25 000 Kč.

V registrované sociální službě, Rané péči Diakonie, jsme v roce 2022 rozšířili nabídku o Ranou péči Diakonie PLUS s celorepublikovou působností. Tato služba se zaměřuje na rodiny, kde je potřeba intenzivně podpořit rozvoj dítěte s využitím alternativní komunikace. Díky možnosti rozšíření kapacity služby jsme také mohli přijmout do týmu nové kolegyně. S narůstajícím počtem poradkyň hledáme i nejstrategičtější polohu pro umístění kancelářů. V roce 2022 se nám podařilo najít vhodný prostor a přestěhovat kancelář pro poradkyně v Ústeckém kraji do Teplic. V Plzeňském kraji jsme se přestěhovali do Klatov. Jsme vděční, že koncem roku jsme mohli navýšit i počet automobilů, kterými jezdíme do rodin a které jsou pro naši práci zásadní.

V registrované sociální službě Lifetool (sociálně aktivizační služba pro seniory a osoby se zdravotním postižením) se od jara začínali ozyvat klienti s individuálními zakázkami – nejčastěji s potřebou podpory v alternativní a augmentativní komunikaci. Opět se rozběhly všechny skupinové aktivity, včetně kurzu virtuálních brýlí pro seniory, který byl do té doby novinkou. V únoru jsme získali diakonický interní grant Dar s Velkým D a postupně jsme zakoupili všechny komponenty potřebné k alternativnímu ovládání herní konzole XBOX. Mohli jsme tedy konečně rozběhnout projekt *Herní doupe* pro osoby (hráče), jejichž postižení je takového charakteru, že jim neumožňuje ovládat XBOX běžným způsobem. Pokračovali jsme též ve skupinové reminiscenci (práci se vzpomínkami), digiklubech (kurzech ovládání tabletu pro seniory) a podařilo se nám obstarat několik nových pomůcek a komunikačních aplikací. Naše služby se tak rozšířily o další možnosti, jak podpořit klienty a klientky v řešení jejich nepříznivé sociální situace.

V programu prevence obchodování (registrované sociální služby Azylový dům a terénní krizová pomoc) jsme nadále nabízeli pomocnou ruku všem, kteří se stali obětmi pracovního vykořisťování či trestné činnosti. Naši práci v uplynulém roce ovlivnila ruská agrese na Ukrajině. Vzrostl obecně zájem o sociální i doplňkové služby, jež poskytujeme. Nárůst jsme pocítili více v krizové pomoci než v azylovém domě. V něm jsme intenzivně pracovali téměř rok se ženou, jež přišla z oblasti zasažené válkou. Nyní má tato žena práci a vlastní bydlení. Nejčastější klientské zakázky, které jsme řešili v loňském roce, byly následující: nevyplacené mzdy, nedostatky v pracovněprávních dokumentech a pracovní úrazy. Řešili jsme též dobrovolné návraty klientů do země původu ve spolupráci s International Organisation for Migration. V rámci podpory od anglické školky na

Praze 6 jsme mohli několika rodinám předat vánoční dárky a v jarní a podzimní potravinové sbírce jsme vybrali celkem 1450 kg potravin.

Ve Středisku pro zrakově postižené jsme se věnovali rozšiřování fondu zvukové i elektronické knihovny, úpravě elektronických časopisů, tisku textů v Braillově písmu, výpůjčkám všeho druhu a péči o webové stránky e-knihovny. Podařilo se uskutečnit pravidelný letní pobyt pro lidi se zrakovým postižením a jejich přátele, a to i v situaci, kdy bylo potřeba zajistit náhradní ubytování, protože roky využívaná chalupa na Šumavě sloužila k ubytování příchozích z Ukrajiny. Po třech letech odmlky způsobené pandemií covidu se na podzim opět uskutečnilo víkendové setkání, i když pouze dvoudenní. Potěšil nás zájem o tuto akci, který se projevil jak počtem účastníků, tak přáním sejít se znovu a skutečně na celý víkend.

V Programu práce s migranty jsme museli upozadit některé aktivity, jelikož naší primární starostí byl příliv uprchlíků před válkou na Ukrajině. Náš program reagoval na jejich potřeby a rozvinuly se nové aktivity v několika základních oblastech. Vyučovali jsme češtinu (celkem 272 hodin konverzace v češtině + 4 standardní kurzy češtiny), poskytovali jsme pracovní poradenství (ve spolupráci s IKEA) a pořádali volnočasové integrační aktivity. Nově nám vznikla tvůrčí dílna v Prokopově ulici, kde naši klienti z Ukrajiny tvořili rukodělné výrobky, které pak mohli prodávat na vánočních a farmářských trzích. Zaměstnali jsme ženu, která utekla před válkou na Ukrajině. Do SCPS přišla na konverzační klub, ale velmi brzy začala fotit a natáčet různé naše akce a přivedla k nám mnoho dalších nadaných žen. Dnes pracuje v Diakonii na plný úvazek, učí další zájemce, jak tvořit, a poté, co nasbírala zkušenosti na adventních trzích, koordinuje přípravy na jarní farmářské trhy. Kontaktní osobou programu je Petr Sobalík (petr.sobalik@scps.diakonie.cz).

V projektu Pečuj doma, který je součástí Institutu důstojného stárnutí, jsme poskytovali neformálním pečujícím komplexní podporu. Každý všední den mohli využívat naši bezplatnou poradenskou linku a e-poradnu. Poradenství probíhalo také osobně po předchozí domluvě. S našimi krajskými poradkyněmi jsme se věnovali intenzivní aktualizaci a rozšiřování naší elektronické Mapy podpory, kde si pečující a senioři mohou vyhledat potřebné služby ve svém okolí. Nadále jsme s pečujícími vyplňovali a aktivovali naše Nouzové plány péče (plán postupu v případě, že nemá kdo pečovat). Natočili jsme tři série videorozhovorů s lékaři na témata cévní mozková příhoda, spastická paréza a epilepsie. Také jsme aktualizovali celou sadu našich praktických příruček pro pečující. Pravidelně také probíhaly podpůrné skupiny, které pečujícím nabízejí prostor pro sdílení obav a zkušeností, které se týkají péče o blízkého.

S nadějí hledíme vstříc novému roku a všem výzvám, které nám přinese. V letošním roce nás čeká připomínka úctyhodných třiceti let od založení Střediska pro zrakově postižené.

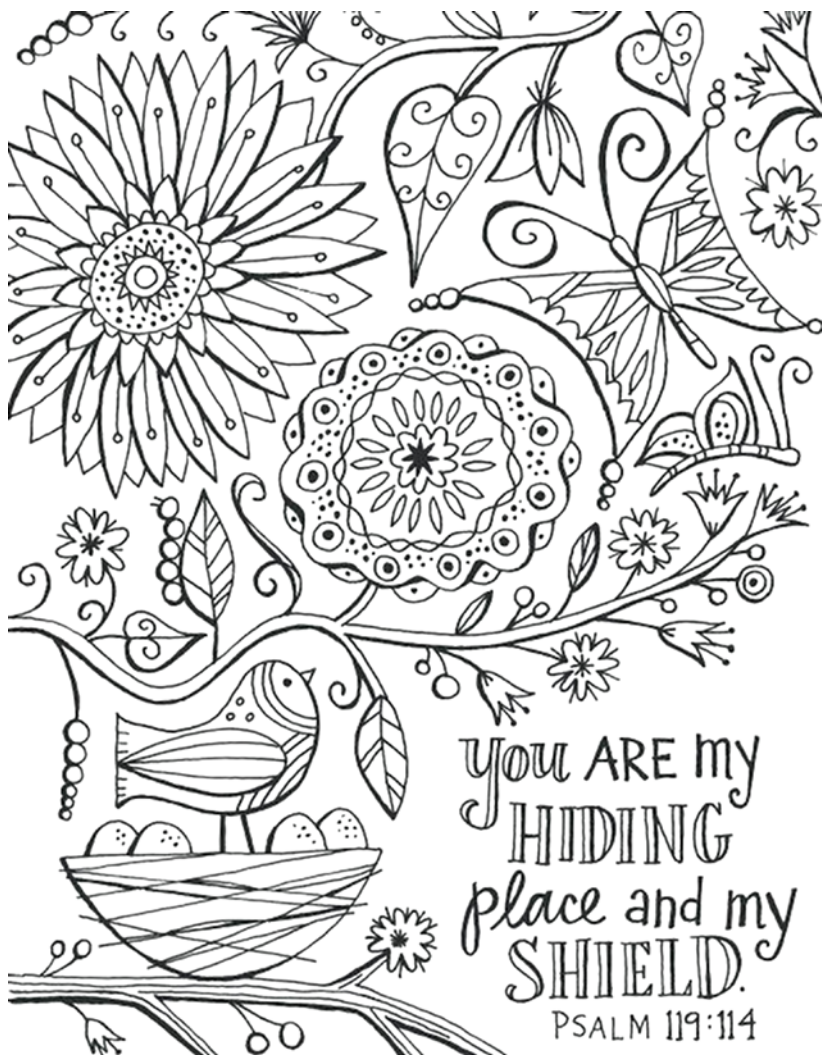
David Michal (ředitel SCPS Diakonie ČCE)

BRANKA PRO DĚTI

Omalovánka (nejen) pro menší

Pro vás, kdo rádi kreslíte, mám dnes omalovánku. Tomu, kdo neumí anglicky, prozradím, že nápis je kousek z Žalmu 119: „Tys má skrýš a můj štít.“

Jaro je plné květů, ptáčci sedí na vajíčkách a z nehezke kukly vylétl překrásný motýl. Zima je pryč a příroda zase ožila... Ale Velikonoce jsou víc než oslava jara. Pán Ježíš nadobro zlomil moc smrti a i my můžeme ožít, vyklubat se a vzlétnout k nebi.

Rébusy (nejen) pro větší

Milí příznivci rébusů,

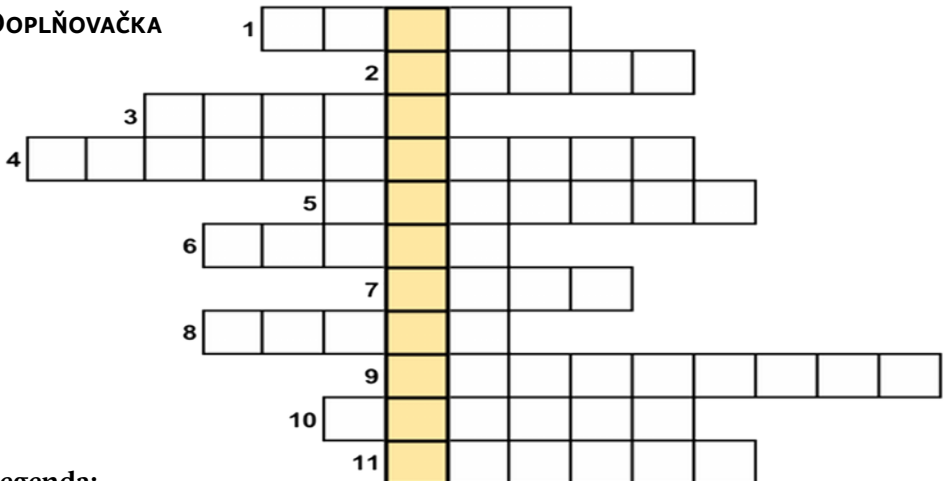
v březnu jsme na nedělkách (i na biblických hodinách a jako první čtení při bohoslužbách) četli příběhy z Janova evangelia. Zkusme si společně, kolik jsme si toho zapamatovali. (Dnešní úryvky jsou z 8.–14. kapitoly.)

KDO ŘEKL KOMU:

- 1) „Náš přítel Lazar usnul. Ale jdu ho probudit.“
- 2) „Nikdy mi nebudeš mýt nohy!“
- 3) „Tak dlouho jsem s vámi a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce?“
- 4) „Vy ničemu nerozumíte; nechápete, že je pro vás lépe, aby jeden člověk zemřel za lid, než aby zahynul celý národ.“
- 5) „Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel.“
- 6) „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu?“
- 7) „Ano, Pane. Já jsem uvěřila, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět.“
- 8) „Kam já jdu, tam mne nyní následovat nemůžeš; budeš mne však následovat později.“
- 9) „Otče, děkuji ti, žeš mě vyslyšel. Věděl jsem sice, že mě vždycky slyšíš, ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.“
- 10) „Neřekl jsem ti, že uvidíš slávu Boží, budeš-li věřit?“

(Nápověda: Ježíš 9×, Filip, Marta 2×, Marie, Tomáš, Kaifáš, velekněží a farizeové, Bůh, Petr 2×, učedníci.)

DOPLŇOVAČKA

Legenda:

Jan 8: Tu k němu zákoníci a farizeové přivedou ženu a řeknou mu: „Mistře, tato žena byla přistižena při činu jako .....4..... . V zákoně nám Mojžíš přikázal ta-

kové .....9..... . Co říkáš ty?“ Když na něj nepřestávali naléhat, zvedl se a řekl: „Kdo z vás je bez .....3..... , první hod' na ni kamenem!“ Když to uslyšeli, vytráceli se jeden po druhém. Ježíš se zvedl a řekl té ženě: „Ani já tě neodsužuji. Jdi a už .....10..... !“

Jan 11: Byl nemocen jeden člověk, ...2..... z .....5..... , z vesnice, kde bydlela Marie a její sestra Marta. Když Ježíš přišel, shledal, že Lazar je již čtyři dny v .....6..... . Ježíš řekl: „Zvedněte ten kámen!“ Poté zvolal .....11..... hlasem: „Lazare, pojď ven!“

Jan 13: Petr mu řekl: „Nikdy mi nebudeš mýt ....7.... !“ Ježíš odpověděl: „Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou .....8..... .“

Jan 14: Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta .....1..... , pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“

Běta Slabá

VVDD

Velké velkodorostové deskohraní

Ve stejnou dobu jako výprava malého dorostu Kdyby sloni měli křídla (3. 3. 18.00 až 4. 3. 17.30) proběhla v Evenu akce velkého dorostu *Velké velkodorostové deskohraní*, která navázala na dorost s programem o hře. Jak název napovídá, šlo o akci plnou hraní deskových her, o některých hrách se diskutovalo už dlouhé dorosty předem. Téměř všichni zúčastnění přinesli podle plánu deskové hry, mezi „favority“ patřily hry Bang!, Star Realms, Twister, Karak a Jungle speed, ale her byla opravdu široká nabídka a rozhodně jsme se nenudili (například u hry Bum Bum Burrito o nudě opravdu nemůže být řeč).

Kromě deskovek jsme hráli i nějaké hry venku a byla tu i celovýpravová soutěž o titul „nejlepšího karbaníka“; titul dostal ten, který získal během celé akce nejvíce bodů (titul jsem dostala já ☺). Na konci všichni dostali kostku a „největší karbaník“ (já) dostal k tomu navíc ještě hru Virus. Akce se povedla, s vedoucími Míšou Maznou a Kubou Cihelnou to bylo super a všichni si to užili.

Daniela Slabá, účastnice

PROČ JIDÁŠ ZRADIL?

Jak jako křesťané reagujeme ve svém životě na to, když Ježíš nenaplní naše očekávání? Při své ranní četbě Bible právě pročítám Lukášovo evangelium. Nedávno

jsem se dostala k pasáži, ve které se Jidáš rozhodne zradit Ježíše a vydat ho velebnějším. Okolnosti kolem Jidášova počínu mne přiměly k zamyšlení nad osudem tohoto muže, který, stejně jako i nám se může stát v určitém bodě naší cesty s Bohem, prožil zklamání z nenaplněných očekávání.

Jidáš, stejně jako ostatní učedníci, měl osobní důvody pro to, následovat Ježíše. Na různých místech v evangeliích čteme o motivech učedníků k následování Krista a očekávání, která od jeho osoby měli. Jedno bylo Ježíšovo osobní oslovení a povolání. Druhé byla osobní odpověď učedníků a motivy k takové odpovědi. Někdy se očekávání mýjela – tedy to, co Ježíš nabízel, a to, co měli učedníci na mysli. A to je naprosto přirozené. Každý z nás, když jsme se rozhodli následovat Krista, měl pro to své důvody. V té době jsme možná kompletně nechápali, kým Ježíš skutečně je a jaký záměr má s naším životem, ale měli jsme naději a očekávání, co pro náš život následování Krista bude znamenat. Důležitou otázkou však je, jaká je naše odpověď, když přijde chvíle střetu v těchto očekáváních.

V Lukášově evangeliu v 22. kapitole, verších 1 až 6 se dozvídáme o interakci Jidáše s velebnějším. Při čtení oddílu mě zarazilo to, že Jidáš se sám rozhodne za velebnějším jít. Není to tak, že by ho velebnější zlákali ke zrazení jeho učitele, že by se snažili Jidáše podplatit či jakkoli přemlouvat. Jidáš se z určitého důvodu sám od sebe rozhodne za velebnějším jít a Ježíše zradit. Ve mně to vyvolalo otázku, proč to Jidáš učinil? Přemýšlela jsem, zda Jidáš prožil s Ježíšem nenaplnění svých očekávání a toto zklamání se posléze proměnilo v motiv k tomu, Ježíše zradit. Je možné, že následování Ježíše nepřineslo Jidáši život či benefity, ve které doufal.

Jedna z charakteristik Jidáše, o které se z evangelií dočteme, je jeho vztah k penězům. V Janově evangeliu, 12. kapitole, verších 3 až 7 se píše: *„Tu vzala Marie libru drahého oleje z pravého nardu, pomazala Ježíšovi nohy a otřela je svými vlasy. Dům se naplnil vůní té masti. Jidáš Iškariotský, jeden z jeho učedníků, který jej měl zradit, řekl: „Proč nebyl ten olej prodán za tři sta denárů a peníze dány chudým?“ To řekl ne proto, že by mu záleželo na chudých, ale že byl zloděj: měl na starosti pokladnici a bral z toho, co se do ní dávalo.“* Tato pasáž velmi jasně mluví o tom, kde stálo Jidášovo srdce. Je tedy pravděpodobné, že Jidáš viděl v Ježíši určitý finanční potenciál a možnost, jak se sám může obohatit. Ačkoli tvořilo vyučování o správném postoji k penězům velkou část Ježíšova učení, zřejmě to nikdy neproniklo do Jidášova srdce. Za zástěrku toho, že mu záleží na chudých, se snažil skrýt vlastní srdce hladové po penězích. Výše uvedená příhoda z Janova evangelia ukazuje, že Jidáš nedokázal pochopit krásný akt bohoslužby, který Marie provedla pomazáním Ježíšových nohou vzácným olejem, protože byl příliš pohlcen touhou po penězích.

Postupem času stráveným s Ježíšem Jidášovi zřejmě došlo, že Ježíši opravdu nejde o peníze a že s ním rozhodně nezbohatne takovým způsobem, jakým očekával. A potom tedy neměl důvod Ježíše dál následovat. Jediný způsob, jak z celé situace ještě něco vytěžit, bylo Ježíše udat velebnějším, kteří prahli po příležitosti,

jak se ho zbavit a byli ochotni za to cokoli zaplatit. A tak se s nimi Jidáš domluvil na finanční odměně.

Když se rozhodneme následovat Ježíše, dříve nebo později budeme čelit nepříjemné výzvě změnit své myšlení, některé své postoje, své chování či svá očekávání. Zjistíme, že Ježíš vidí některé věci jinak než my, že mu bytostně záleží na něčem jiném než nám, že je vlastně v lecčem dost jiný, než jsme si mysleli. A v tu chvíli to je na nás, zda se rozhodneme zůstat takoví, jací jsme, nechat si víru, která odpovídá naší představě, anebo se Ježíši odevzdáme a necháme se jím proměnit a vést dál na cestě víry směrem k tomu, čemu možná tolik nerozumíme, co neznáme, co bychom si ani nedokázali představit, co ale opravdu stojí za to. Ježíš Kristus je stejný včera, dnes i navěky. Není to on, kdo by se měl měnit podle našich představ, nýbrž naopak: my se máme nechat proměňovat obnovou naší mysli, abychom mohli zkoumat, co je Boží vůle, co je dobré, přijatelné a dokonalé (Římanům 12, 2).

Jaký je náš motiv pro to, následovat Krista? Jak reagujeme, když se naše očekávání nenaplní? Když je od nás požadováno něco, čeho se nechceme vzdát nebo co nechceme měnit? Rozhodneme se důvěřovat Ježíši, nebo se snažíme držet věci ve vlastní kontrole?

Eliška Annadurai

RANNÍ ZAMYŠLENÍ RUT NÝVLTOVÉ

ze sborové dovolené 2022, třetí díl

STŘEDA, 17. SRPNA

PÍSEŇ 684: UČIŇ MNE, PANE, NÁSTROJEM

ČTENÍ: JK 2,1–13

Bratří moji, jestliže věříte v Ježíše Krista, našeho Pána slávy, nesmíte dělat rozdíly mezi lidmi. Do vašeho shromáždění přijde třeba muž se zlatým prstenem, v nádherném oděvu. Přijde také chudák v ošumělých šatech. A vy věnujete svou pozornost tomu v nádherném oděvu a řeknete mu: „Posaď se na tomto čestném místě...“, kdežto chudému řeknete: „Ty postůj tamhle, nebo sedni si tady na zem.“ Neděláte tím mezi sebou rozdíly a nestali se z vás soudci, kteří posuzují nesprávně? Jestliže tedy zachovávejte královský zákon, jak je napsán v Písmu: Milovati budeš bližního svého jako sám sebe – dobře činíte. Na Božím soudu není milosrdenství pro toho, kdo neprokázal milosrdenství. Ale milosrdenství vítězí nad soudem.

I tento oddíl je nabit osvobodivou silou, která vyplývá z jasnosti a konkrétnosti Jakubových slov: „Bratří moji, jestliže věříte v Ježíše Krista, našeho Pána

slávy, nesmíte dělat rozdíly mezi lidmi.“ Jsou tu zachyceny principy vzájemných vztahů v křesťanském sboru.

První a základní zásada je obsažena již v oslovení: „Bratři moji.“ Ano, oslovení „bratři a sestry“ je od počátku základním a jedinečným oslovením, kterým se oslovovali křesťané. Je to oslovení cudné a skromné. A v tomto bratrském a sesterském vztahu je obsažena stálost a nezrušitelnost. Bratr zůstává mým bratrem a sestra zůstává mou sestrou za všech okolností. Ať se mi to líbí nebo nelíbí. Toto oslovení ovšem není možné nahradit jiným – když se nám třeba zdá, že je dnes zachváčeno stínem formálnosti. I tu je třeba hodnotu a slávu bratrství a sesterství v Kristu znovu vděčně v plné síle objevit, spíše než chtít stavět společenství sboru třeba na princip přátelství apod. Přátelství je vztah výběrový, vznikající ze svobodné volby a trvající tenkrát, když to obě strany chtějí. Přáteli můžeme být jen několika lidem. Je to jistě krásné. Ve sboru jsme však bratry a sestrami všem, i těm, s nimiž bychom se jinak možná ani nepotkali a nespřátelili. Proto je vztah bratrství a sesterství v Kristu úžasnou spojnici ve sboru a v církvi i přes hranice sborů a církví, i přes hranice zemí. A jen ti, kdo mají bratry a sestry v Kristu, vědí, jak je právě tento vztah jedinečný a vzácný. Jestliže se oslovujeme „bratři a sestry“, pak to není formalita především proto, že nás Pán Bůh opravdu všechny bez rozdílu přijímá za svoje děti a proto, že jeden je náš Mistr, Kristus. A ti, kdo mají ve svém srdci místo pro vnímavou vděčnost, rádi přitakají: ano, pouto, které i mezi námi při všech našich rozdílech vytvořil a udržuje náš božský bratr Ježíš Kristus, je základem věru vzácného a jedinečného spojenectví.

A Jakub pokračuje: Jestliže věříte v Ježíše Krista, našeho Pána slávy, nesmíte dělat rozdíly mezi lidmi. Co všechno tato nádherná, jednoduchá výzva znamená! Nejprve zbavuje všech komplexů a falešných ostychů a maloměšťáckých hierarchií. Před tváří našeho Pána, Ježíše Krista, píše Jakub i nám, se můžete setkávat i vy jako stejní hříšníci a jako stejně milovaní a přijímaní. Není tu preferovaných ani odstrkovaných. A nikdo se do té první ani do té druhé role ani sám nestaví. Není tu cennějších ani méněcenných. Divoký kluk z nedělní školy má tu stejné místo jako vysokoškolský profesor.

A možná také právě tím můžete také někoho i dobře oslovit, třeba takového, kdo přijde do vašeho shromáždění s tím svým zlatým prstenem a v nejvybranějším rouchu. Pokud to není do sebe zahleděný ješita, pokud pocítí, že je srdečně přijat tak jako všichni ostatní: bez podlézavého obskakování, nýbrž s náležitou slušností a zdvořilostí, jimiž se tu mají vyznačovat opět bez rozdílu všechny vztahy. Možná právě za to bude doopravdy vděčný a možná právě tím bude mile překvapen a osloven. Křesťanské společenství, které nedělá rozdíly mezi lidmi, odráží Ducha našeho Pána Ježíše Krista, který také přijímá všechny bez rozdílu – i hříšníky a celníky k údivu a pohoršení všech samospravedlivých.

Ale Jakub zásadu nedělat rozdíly mezi lidmi ještě dále rozvíjí a prohlubuje. Nás všechny totiž tato zásada osvobozuje k tomu, abychom ani sami nechťeli mít

žádná mimořádná práva pro sebe. V této zásadě je též ukazatel k osobní skromnosti, k ohleduplnosti a k vděčnosti za to, co každý z nás ve společenství sboru dostáváme. Učíme se vzdávat svých vlastních preferovaných pozic a mimořádných nároků na čas, respekt, pozornost. A ještě víc: jeden druhého považovat za přednějšího sebe, řečeno s apoštolem Pavlem.

A ještě jedna myšlenka nakonec: Špatně bychom tuto zásadu, nedělat rozdíly mezi lidmi, pochopili, kdybychom ji vzali jako výzvu k rozbředlé bezbřehosti v názorech, jednání, v postojích víry. Totiž i tam, kde nechceme a nemáme dělat rozdíly mezi lidmi, jsou potřebné správné zásady a správná měřítko, pod která se máme stavět zase všichni bez rozdílu a podle kterých pak máme měřit stejně všem. A otázka teď zní: Jaké je to první a základní měřítko, podle něhož máme měřit ve svém společenství víry? Je to zákon, podle něhož budeme všechny stejně přísně soudit? Nebo to jsou církevní řády a předpisy, podle nichž se dají někdy úspěšně dělat z církve kasárna? Nechceme nesprávně shazovat ani náročnost zákona, ani důležitou služebnou funkci církevních předpisů a řádů. Základním měřítkem je tu podle Jakuba milosrdenství, tedy láska v akci je tu nejprve výzvou, abychom také sami milosrdenství prokazovali. Jestliže máme ve svém okruhu, třeba ve svém sboru někoho, na něhož se nedokážeme dívat pěkně, kdo nám pije krev, a proto s ním už nechceme nic mít, zkusme se právě na toho člověka podívat přes milosrdenství Boží. Možná právě v této souvislosti pochopíme, co obnáší Boží láska a co znamená a co dokáže milosrdenství, které vítězí nad soudem.

MODLITBA

Pane Bože, prosíme o tvé milosrdenství, bez něhož se ani my neobejdeme. Dej, ať opravdu můžeme vidět také jeden druhého pohledem tvého milosrdenství.

I dnes prosíme za dny, které jsou před námi, prosíme o tvou ochranu a požehnání.

Rut Nývltová

ÚVAHY NAD ÚVAHAMÍ VII

Tichý souhlas

Text níže vznikl pro potřeby vedoucích na letním táboře Pecka. V rámci ranní modlitebky zazněla uvedená píseň a četl se vybraný žalm. Poté následovalo zamyšlení, založené na knize C. S. Lewise „Úvahy nad Žalmy“, kterou vřele doporučujeme vaší pozornosti (jako koneckonců všechny knihy tohoto autora). Přímé citace jsou v uvozovkách, v závorce uvádíme stranu dle vydání z r. 2015.

Píseň: Čest dej

Četba: Žalm 26 (Bible21)

Dnes nás čeká hodně otázek a málo jasných odpovědí. Žalmisté totiž často zdůrazňují, že je důležité nejen se vyvarovat hříchu, ale také se vůbec nestýkat s těmi, kdo hřeší, všemi těmi svévolníky, posměvači, podvodníky, lháři, zloději, vrahy... Neužívat jejich přízně, nespěchat za nimi, nesedávat s nimi, ba dokonce jsme vybízeni je „nenávidět“. Nenávisť je samozřejmě špatná, ale nezavrhneme takové rady příliš rychle. (Pán Ježíš radí nenávidět vlastní život.) Hrozí nám pád na obě strany, jak farizejskou, tak populistickou či oportunistickou.

Stranění se těch, které považujeme za nemorální, posuzování toho, co druzí dělají špatně, považování se za příliš dobrého, než abych se s někým stýkal – to je, jak C. S. Lewis říká, „nadmíru nebezpečná, téměř osudová hra“. Farizeové jsou nám odstrašujícím příkladem. A přečtený Žalm 26 silně působí dojmem, že tam tohle zlo už zaseklo dráčky. „Ale nebudme farizejští k farizeům“ a uvědomme si, že je to zcela běžný problém a týká se i nás.

Nechám stranou společensko-politický problém, že navzdory zřejmým nekalým praktikám si spousta vysoce postavených tyranů, lhářů a podvodníků užívá života na výsluní. Řekneme k tomu jen, že „lze uvažovat o tom, zda by nám neprospělo, kdyby byla častěji vytlučena okna různých ministerstev a redakcí novin a kdyby jistí lidé byli častěji přidrženi pod pumpou a (bezbolestně) zasypáni na ulici blátem (ne kamením). Nebezpečí, která by to s sebou přinesla, jsou velická; avšak právě tak veliké je zlo, které s sebou přináší naše současná mírnost.“ (str. 69)

My se dnes omezíme na otázku, jak bychom se měli ve svém soukromém životě chovat v přítomnosti velice špatných lidí, kteří jsou úspěšní a nekající. (Pro případy ubožáků, kterým se jejich zkaženost „nevypatila“, je nám Kristus příkladem pokory, lásky a netečnosti ke společenské diskreditaci. Vzpomeňme třeba na rozhovor se samařankou u studny či cizoložnou ženou. Jen je dobré si uvědomit, že jeho „jdi a už nehřeš“ by z našich úst znělo značně povýšeně.) Co se těch privilegovaných hříšníků týče, vezme, že na jejich společnost sice určitě nejsme příliš dobří, ale dost možná jsme dobří moc málo. Je dobré si být vědomi toho, že touha nebýt outsider, být v nějakém tom užším kroužku, mezi těmi oblíbenými, je velmi silná. A stejně tak touha získat přízeň někoho, koho sice považujeme za tyrana, ale budeme-li jeho oblíbenci, tak aspoň nebude tyranizovat nás. (Nebo nám rovnou pomůže přesunout se z kasty „zelenáčů“ mezi „mazáky“.) Takové touhy nás snadno dostanou do náročných situací. Ne nadarmo v Žalmech nacházíme mnoho varování před hříchy jazyka, vším tím lhaním, nadáváním, pomlouváním, lichocením a roznášením klepů.

„Uslyšíme sprosté historky, vykládané jako legrační, historky ne pouze prostopášné, ale takové (což pokládám za závažnější a méně nápadné), které by nám vypravěč neměl sdělovat, protože tím zrazuje něčí důvěru. Uslyšíme odporné pomlouvání nepřítomných, často vydávané za soucit či humor. Věci, které jsou pro nás posvátné, budou zesměšňovány. Krutost bude vychytrale doporučována pod

záminkou, že jejím protějškem je ‚sentimentalita‘. Sám předpoklad jakéhokoliv dobrého způsobu života, všechny nezištné motivy, veškeré hrdinství, všechno upřímné odpuštění – nebude výslovně popírán (protože pak by se o této záležitosti mohlo diskutovat), ale bude se o něm hovořit jako o čemsi fantasmagorickém a idiotském, čemu věří jedině děti.“ (str. 72)

Co má člověk dělat, když se v takových situacích ocitne? Existuje zcela jistě míra neprotestující účasti v takovém rozhovoru, která je velmi špatná, tichý souhlas, kterým se stáváme spoluúčastníky. Co tedy? Ostentativně dávat najevo odpor či znuděnost? Demonstrativně odcházet? Neustále vykřikovat „nesouhlasím“ a „protestuji“? To budeme za „afektované nevychované povýšence“. C. S. Lewis radí, že v mnoha případech je dobrým útočištěm skutečné mlčení. Neprojevat pohledy, gesty ani smíchem onen tichý souhlas, naopak se opevnit v tichém nesouhlasu. (Ten má tu výhodu, že pro nás samé obvykle není zas tak příjemný, takže skýtá méně pokušení než důrazné prosazování našich názorů.) Dále platí, že nesouhlas někdy lze vyjádřit, aniž by člověk vypadal povýšeně, udělá-li to co možná zdvořile, pokorně a poctivými argumenty. (Možná tím spíš, když se nám do toho příliš nechce. To totiž značí, že náš protest nejspíš nebude tím povýšeným sebesprosazováním.) Můžeme mít naději, že v případné diskuzi se k nám přidá někdo, kdo předtím tiše nesouhlasil. A je samozřejmě na místě zdůraznit, že existuje míra zla, proti které jako křesťané protestovat musíme, například jsme-li svědky ubližování druhým nebo plánování nějakých krutostí.

Je asi zřejmé, jak náročné všechny tyto situace mohou být. Hrozí, že nebudeme mít dost sebeovládání nebo nebudeme dost moudří, čestní, pohotiví, inteligentní nebo stateční, abychom v nich obstáli. V takových případech bude lepší se setkáním s lidmi, kteří jsou tyranští, chlípní, nepoctiví, krutí a záludní, prostě vyhnout.

Žalmisté se tak docela nemýlili, když popisovali dobrého člověka jako toho, který „nesedává s posměvači“ (Ž 1,1) a který se bojí spolčovat s bezbožnými, aby „nejedl z jejich lahůdek“ (Ž 141,4, ČSP) – tedy, jak bychom snad mohli říci, aby se spolu s nimi nesmál a neobdivoval je, neschvaloval a neospravedlňoval to, v čem mají zálibení, jako obvykle je v postoji žalmistů, s veškerými jeho riziky, jádro velice zdravého rozumu. „Neuved' nás v pokušení“ často znamená, mimo jiné, také „odepři mi ta příjemná pozvání, ty vysoce zajímavé kontakty, účast na skvělých hnutích naší doby, po nichž tak často i za takovou cenu toužím.“ (str. 74)

JAKO MODLITBA ČÁST ŽALMU 141:

„Hospodine, postav stráž k mým ústům, přede dveře mých rtů hlídku, nedej, aby se mé srdce přiklonilo ke zlu, ať se nedopustím svévolnosti s muži, kteří pášou ničemnosti; jejich vlídnosti okoušet nechci.“

David a Běta Slabí

POZVÁNKA NA MALÝ TÁBOR

Je jaro a po dveřích kostela a Evenu se začínají objevovat plakáty na tábor. Tentokrát však vedle klasické Narnie nevidíme všem známá témata jako Hobit, Harry Potter či Asterix & Obelix. Vedoucí malého tábora zvolili příběh, který je v českých zemích zatím méně známý – příběh o modrovlasé Hildě. Dovolím si jej tedy krátce představit.

Hilda je jedenáctiletá dívka, která se svou maminkou bydlí v *divočině*. Není to však divočina, kterou si asi běžný čtenář představí. Je plná kamenných trollů, obrů, kteří vypadají spíše jako hora, malých elfů milujících byrokracii, létajících chlupatých koulí s ocáskem zvaných *hafíci*, liškoloušků a podobných roztodivných tvorů. Ať už vypadá nebo působí kterýkoli z tvorů nesympaticky až děsivě, Hilda si dokáže najít přátelskou cestu ke každému.

Jednou však jejich dům omylem jeden takový obr rozšlápne a maminka usoudí, že vzhledem k bezpečnosti dcery bude lepší začít žít normálnější život v nedalekém městě Trolberg. Přes Hildino počáteční zklamání z městského života za chvíli pozná, že i uvnitř vysokých hradeb lze zažít pořádná dobrodružství. Začne zde navštěvovat skautský oddíl, v němž si najde i dva nové kamarády. Zjistí tak, že obyvatelé města se jejich známých z divočiny dost bojí a radši hradby města ani neopouštějí. Alespoň svým nejbližším se Hilda rozhodne ukázat, že není potřeba na něco neznámého hned pohlížet skrz prsty. Snaží se vždy hledat domluvu a pochopení a často to vede k napínavým situacím.

Seriál Hilda na Netflixu či komiksy přeložené do češtiny jsou vytvořené tak pěkně, že baví nejen děti, ale i dospělě. Vedoucí si příběhy o Hildiných dobrodružstvích zamilovali natolik, že vyhrály v hlasování o hlavním tématu tábora navzdory četné konkurenci. Dávají totiž neomezené možnosti k použití fantazie při hrách a divadlech, ale zároveň mají i přesah, který bychom chtěli dětem do života předat.

Malý tábor letos spousta starších táborníků opustí. Vydají se čelit novým výzvám na Pecku. Proto budeme rádi, pokud budete na tábor zvat kohokoli mladšího věku (6–10 let). Určitě je na co se těšit! Pokud chcete tábor podpořit, budeme moc rádi a rozhodně využijeme jakýkoliv finanční dar na účet 2501774687/2010 se zprávou pro příjemce *Dar YMCA Braník*. Snažíme se, aby byl tábor finančně co nejdostupnější, čehož důsledkem je tradičně velmi napjatý rozpočet. V neposlední řadě také pomůžete naší snaze udělat pro děti tábor co nejlepší a plný zážitků na celý život, pokud na něj budete pamatovat ve svých modlitbách.

S upřímným poděkováním všem podporovatelům táborů,
Míša Mazná (hlavní vedoucí)

JEAN-MARIA LECLAIR

326 LET OD NAROZENÍ

INTERPRET:

JAKUB KLÁR - PŘÍČNÁ FLÉTNA

RUDOLF MĚŘINSKÝ - THEORBA, BAROKNÍ KYTARA

10. 5. 19:30

EVANGELICKÝ KOSTEL
PRAHA 4-BRANÍK, MODŘANSKÁ 1821/118

KONTAKTNÍ INFORMACE

ÚŘEDNÍ HODINY FARÁŘE JAROSLAVA F. PECHARA
po předchozí domluvě

SBOR ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ
Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4 – Braník
Telefon: 739 244 833, 244 461 037
E-mail: branik@evangnet.cz

ČÍSLO ÚČTU: I35027438/2010

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

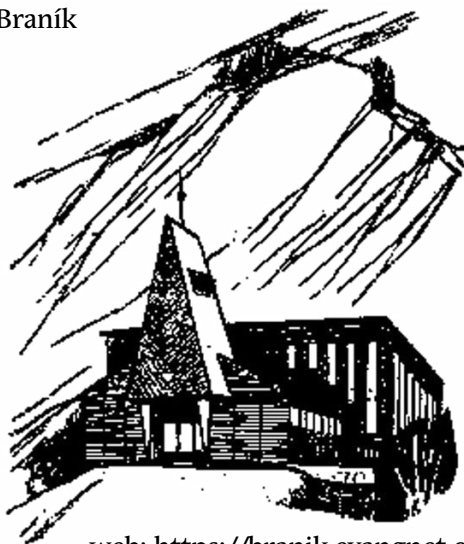
555 nepálský student

888 rekonstrukce kostela (plyn...)

999 úpravy sálku a zahrady pro děti

PRAVIDELNÝ SBOROVÝ PROGRAM

na 2. straně časopisu

web: <https://branik.evangnet.cz>

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXIX. ročník, číslo 4/duben 2023

Vychází zpravidla třetí neděli v měsíci.

Redakce: Eva Friedrichová, Jarka Pecharová, Alžběta Slabá.

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz.

Korektury: David Navara, Jarka Čierná, Jiří Holý, Petr Bísek.

Archiv časopisu: <https://branik.evangnet.cz/zivot-sboru/brana>.

Redakční uzávěrka časopisu je první pondělí v měsíci.

Příspěvky posílejte e-mailem: redakce-brany@evangnet.cz.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

KŘEŠŤANSKÝ TÁBOR YMCA BRANÍK PRO DĚTI OD 6 DO 10 LET

HILDA

Datum: 29. 7. – 11. 8. 2023

Cena: 4000,- (při zaplacení do 31. 5.)

Přihlašujte se na:

branicky-tabor.evangnet.cz

Kontakt:

Michaela Mazná

mazna.michaela@gmail.com

736 789 454

